

BOSNA I HERCEGOVINA
 FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
 UNSKO SANSKI KANTON
 OPĆINSKI SUD U BIHAĆU
 Broj: 17 0 Rs 093953 18 Rs
 Bihać, 16.12.2019. godine

Općinski sud u Bihaću, sudija Esma Dedić, u pravnoj stvari **tužiteljice J. B. iz B.**, ul. ... zastupana po punomoćniku Mujagić Feridu, advokatu iz B., protiv **tužene JU „Mješovita srednja škola“ B.**, ul. ... zastupana po zastupniku po zakonu, direktoru E. B. iz B. i po punomoćniku I. S., uposleniku tužene, radi utvrđenja, povrata na posao i isplate, vsp. 22.725,83 KM, nakon glavne, usmene i javne rasprave, koja je održana 22.11.2019. godine u prisutnosti punomoćnika tužiteljice M. A., stručnog saradnika kod punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tužene I. S., uposlenika tuženog, dana 16.12.2019. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

1. Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi: „UTVRĐUJE SE da je radni odnos tužiteljice J. B. iz B., kojeg je zasnovala temeljem zaključenih Ugovora o radu na određeno vrijeme sa tuženom JU „Mješovita srednja škola“ B., temeljem odredbe čl. 22. Zakona o radu FBiH, prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme, pa je tužena dužna nakon pravosnažnosti ove presude donijeti Rješenje o prijemu tužiteljice u stalni radni odnos“, **odbija se kao neosnovan.**

2. Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi: „UTVRĐUJE SE da je nezakonita Odluka o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme JU „Mješovita srednja škola“ B. broj 1323/18 od 29.06.2018. godine“, **odbija se kao neosnovan.**

3. Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi: „NALAŽE SE tuženoj JU „Mješovita srednja škola“, B. da tužiteljicu J. B. vrati na posao i to na poslove na kojima je radila, odnosno profesor matematike i informatike ili druge odgovarajuće poslove u okvirima stručne spreme tužiteljice, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja ove presude“, **odbija se kao neosnovan.**

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi: „OBAVEZUJE SE tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. po osnovu naknade plate isplati kako slijedi:

- na ime naknade za neisplaćenu platu za juli 2018. godine iznos od 959,94 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2018. godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za august 2018. godine iznos od 965,42 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2018. godine do isplate,;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za septembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2018. godine do isplate,
- na ime naknade za neisplaćenu platu za oktobar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2018. godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za novembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2018. godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za decembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2019. godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za januar 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2019. godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za februar 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2019. godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za mart 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2019. godine do isplate;

- na ime naknade za neisplaćenu platu za april 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2019.godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za maj 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2019.godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za juni 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2019.godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za juli 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2019.godine do isplate;
- na ime naknade za neisplaćenu platu za august 2019. godine iznos od 970,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2019.godine do isplate,
- na ime naknade za neisplaćenu platu za septembar 2019. godine iznos od 970,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2019.godine do isplate;
- kao i naknade neisplaćenih plaća od mjeseca oktobra 2019. godine do pravosnažnosti ove odluke sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30. u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude“, **odbija se kao neosnovan.**

5.Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi :“OBAVEZUJE SE tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. uplati pripadajuće doprinose za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje za period od 01.07.2018. godine pa do 30.09.2019. godine u iznosu od 4.882,43 KM, kao i da uplati doprinose za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje za period od 01.10.2018. godine pa do pravosnažnosti presude i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude“, odbija se kao neosnovan.

6.Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu koji glasi : „OBAVEZUJE SE tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. isplati naknadu na ime toplog obroka za period od 01.07.2018. godine pa do 30.09.2019. godine u iznosu od 3.195,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 30.09.2019. godine pa do isplate, kao I da uplati doprinose za PIO i zdravstveno osiguranje za period od 01.10.2018 godine pa do pravosnažnosti presude i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude“, odbija se kao neosnovan .

7.Tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim tužiteljica traži da joj tužena naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.573,20 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude, odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je po punomoćniku ovom sudu dana 27.08.2018.godine podnijela tužbu protiv tužene, a u konačno opredijeljenom tužbenom zahtjevu, sadržanim u podnesku bez datuma , koji je uložen u spis na ročištu za glavnu raspravu od 29.11.2019 godine ,traži da se utvrdi da je radni odnos tužiteljice J. B. iz B., kojeg je zasnovala temeljem zaključenih Ugovora o radu na određeno vrijeme sa tuženom JU „Mješovita srednja škola“ B. ,temeljem odredbe čl. 22. Zakona o radu FBiH, prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme, pa je tužena dužna nakon pravosnažnosti ove presude donijeti Rješenje o prijemu tužiteljice u stalni radni odnos, zatim da se utvrdi da je nezakonita Odluka o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme JU „Mješovita srednja škola“ B. broj 1323/18 od 29.06.2018. godine, da se naloži tuženoj JU „Mješovita srednja škola „ B. da tužiteljici J. B. vrati na posao i to na poslove na kojima je radila, odnosno profesor matematike i informatike ili druge odgovarajuće poslove u okvirima stručne spreme tužiteljice, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja ove presude, da se obaveže tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. po osnovu naknade plate isplati kako slijedi: na ime naknade za neisplaćenu platu za juli 2018. godine iznos od 959,94 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2018.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za august 2018. godine iznos od 965,42 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2018.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za septembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2018.godine do isplate, na ime naknade za

neisplaćenu platu za oktobar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2018.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za novembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2018.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za decembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za januar 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za februar 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za mart 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za april 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za maj 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za juni 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za juli 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za august 2019. godine iznos od 970,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2019.godine do isplate, na ime naknade za neisplaćenu platu za septembar 2019. godine iznos od 970,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2019.godine do isplate, kao i naknade neisplaćenih plaća od mjeseca oktobra 2019. godine do pravosnažnosti ove odluke sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30. u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude, da se obaveže tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. uplati pripadajuće doprinose za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje za period od 01.07.2018. godine pa do 30.09.2019. godine u iznosu od 4.882,43 KM, kao i da uplati doprinose za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje za period od 01.10.2018. godine pa do pravosnažnosti presude i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude, da se obaveže tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. isplati naknadu na ime toplog obroka za period od 01.07.2018. godine pa do 30.09.2019. godine u iznosu od 3.195,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 30.09.2019. godine pa do isplate, i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude, te da se obaveže tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

U tužbi i tokom postupka tužiteljica navodi da je bila zaposlena kod tužene u periodu od 01.12.2013. godine pa do 30.06.2018.godine, da je kod tužene bila u radnom odnosu na osnovu zaključenih ugovora o radu na određeno vrijeme od 31.12.2014. godine, aneksa ugovora o radu od dana 09.01.2015. godine, 31.08.2015. godine, 29.10.2015. godine, 01.01.2016. godine, 01.03.2016. godine, 01.09.2016. godine, 02.03.2017. godine, 30.06.2017. godine, 04.09.2017. godine, 31.10.2017. godine, 30.01.2018. godine, 19.02.2018. godine i 02.04.2018. godine, da naprijed navedeno proizlazi iz uvjerenja Porezne ispostave Bihać br. 13-1/1-15-52-820-1/18 od 25.06.2018 godine ,da su, imajući u vidu činjenicu da je bila zaposlena kod tužene u kontinuitetu duže od 3 godine, što proizlazi iz naprijed navedenog uvjerenja, ispunjene zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 22. stav. 4. Zakona o radu F BiH, odnosno da se ugovor o radu sa tuženom ima smatrati ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, da je tuženoj podnijela zahtjev za zaključenje novog ugovora o radu na neodređeno vrijeme ili eventualno aneksiranje ugovora o radu koji je još uvijek trajao, da je tužena dana 29.06.2018. godine donijela Odluku o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme br. 1323/18 sa obrazloženjem da je tužiteljici istekao ugovor o radu na određeno vrijeme, da je citirana odluka tužene nezakonita imajući u vidu zakonsku presumpciju propisanu odredbom čl.22.st.4. Zakona o radu F BiH, odnosno činjenicu da tužiteljica sa tuženom ima zaključen ugovor na neodređeno vrijeme, pa da stoga ugovor nije mogao prestati istekom vremena na koje je ugovor zaključen, kako je tužena navela u st.1. naprijed citirane odluke, pa da

stoga tužiteljica ima pravni interes za podnošenje tužbe kako bi joj se utvrdio status radnika kod tužene i kako bi se utvrdila nezakonitost odluke tužene o prestanku radnog odnosa, te da tužiteljici pripada pravo da joj se isplate neisplaćene plate, a koje su dospjele nakon donošenja nezakonite odluke tužene od dana 29.06.2018. godine, kao i da joj se uplate doprinosi za penzijsko-invalidsko osiguranje.

U odgovoru na tužbu od 15.10.2018. godine tužena je navela da je tužbeni zahtjev tužiteljice u potpunosti neosnovan iz razloga što se tužiteljica poziva na čl. 22 Zakona o radu FBiH kao pravni osnov, a da se upravo u tom zakonu u čl. 1. navodi da se „ovim zakonom uređuje zaključivanje ugovora o radu, radno vrijeme, plate, prestanak ugovora o radu, ostvarivanje prava i obaveza iz radnog odnosa, zaključivanje kolektivnih ugovora, mirno rješavanje kolektivnih radnih sporova i druga pitanja iz radnog odnosa, ako drugim zakonom nije drugačije određeno, dok se u Zakonu o srednjem obrazovanju („Službeni glasnik USK-a“, br. 17/12), a koji je lex specialis zakon navodi u čl.116-„da uposlenici definiraju radni angažman ugovorom o radu i da se uposlenici zapošljavaju preuzimanjem nastavnika iz drugih škola sa spiska uposlenika za čijim je radom djelomično ili u potpunosti prestala potreba odnosno na osnovu javnog konkursa koji raspisuje Školski odbor, da, ako se uposlenici upošljavaju na osnovu javnog konkursa „komisija za bodovanje, koju imenuje školski odbor, dostavlja rang listu direktoru škole koji donosi odluku o prijemu kandidata.“, da tužiteljica u školu nije primljena na osnovu javnog konkursa nego da su joj bivši direktori izdavali ugovore o radu bez raspisivanja javnog konkursa, da konkursna procedura, i kada je pokrenuta najčešće nije dovedena do kraja zbog poništavanja konkursa zbog nepravilnog objavljivanja, da je samo tri puta zaključen ugovor do okončanja konkursne procedure, ali da je tužiteljica samo jednom primljena putem javnog konkursa na određeno radno vrijeme (asistent u nastavi), da je u citiranom čl.116. Zakona o srednjem obrazovanju propisano da „, ukoliko u srednjoj školi kao javnoj ustanovi postoji upražnjeno radno mjesto, škola je dužna prvo preuzeti lice sa spiska uposlenika za čijim je radom djelomično ili potpuno prestala potreba iz stava 1 ovog člana koji ispunjava sve opće i posebne uvjete za to radno mjesto, a ukoliko se popunjavanje upražnjelog radnog mjesta u skladu sa st.1 ovog člana ne može realizirati, upražnjeno mjesto se oglašava putem javnog konkursa koji se provodi u skladu sa procedurama Pravila kojima se regulira upošljavanje.“, a da je iz ugovora o radu tužiteljice vidljivo da procedura nije poštovana, da se konkursi u većini slučajeva nisu raspisivali i da se upražnjeno radno mjesto nije oglašavalo putem javnog konkursa, da način na koji se zapošljavala tužiteljica nije davalo mogućnost nekom drugom da se prijavi putem javnog konkursa i pritom se nezakonito pogodovalo tužiteljici, a da je apsolutno poznata činjenica da hitni odnosno vanredni slučajevi ne mogu trajati od 09.01.2015. godine do 18.04.2018. godine, da je ugovor o radu sklopljen sa tužiteljicom na određeno vrijeme od 01.09.2016. godine do okončanja konkursne procedure, a najduže 6 mjeseci, na radno mjesto profesor matematike, administrator FB i web stranice škole, da je tužiteljici ugovor dat na poslove profesora matematike, što je u skladu sa Pedagoškim standardima za srednje obrazovanje, dok poslovi administrator FB i web stranice škole ne postoje po Pedagoškim standardima za srednje obrazovanje, pa je vidljivo izmišljanje radnog mjesta da bi se došlo do pune plate i staža, da je prema Pravilniku o odgoju i obrazovanju, praćenju i ocjenjivanju djece sa teškoćama u razvoju u USK-a, određeno da prednost pri angažmanu pomoćnika u nastavi/ asistenta prednost imaju uposlenici škola koji ispunjavaju uvjete za asistenta, a nalaze se na listi tehnološkog viška, što se također nije provodilo, nego se ugovor potpisivao sa tužiteljicom bez da je poslana obavijest drugim školama da postoji upražnjeno mjesto asistenta u nastavi, u skladu sa Pravilnikom o definiranju kriterija za proglašavanje uposlenika/ca za čijim radom je djelimično ili u potpunosti prestala potreba, te uvjeti preuzimanja iz jedne škole u drugu, da u Mješovitoj srednjoj školi ne postoji potreba za drugim profesorom matematike, da čak i uposlenica koja trenutno predaje matematiku, nema punu nastavnu normu i nedostaje joj jedan sat, a da se zbog pada broja učenika očekuje smanjenje broja nastavnih sati svih predmeta, pa tako i matematike, da je sekretar škole, koja je pripremala sporne ugovore o radu, majka tužiteljice i da je ista znala i morala znati čemu

vodi ovakvo potpisivanje ugovora o radu, da je sve planski i smišljeno urađeno, od zaključivanja ugovora do raspisivanja konkursa ,pa zatim poništavanja konkursa zbog nedostataka u konkursima da bi se došlo do cilja, odnosno da tužiteljica kroz svoje ugovore o radu dođe do neprekidnog radnog odnosa od tri godine, tako da je sekretar škole zloupotrijebila i iskoristila svoj položaj i na njoj poznat način dogovorila sa bivšim direktorom E. B. potpisivanje spornih, štetnih ugovora (dvanaest ugovora) sa tužiteljicom, te svjesno dovela školu do tužbe, da aneks ugovora o radu od 30.04.2015. godine nije mogao trajati od 01.05.2015.godine do povratka radnika sa bolovanja, a najduže šest mjeseci, jer aneksom nije izmijenjen član 1. Ugovora o radu od 09.01.2015. godine u kojem jasno stoji da se ugovor zaključuje na određeno vrijeme, a najduže šest mjeseci, a da u aneksu 3. stoji da odredbe Ugovora osim člana 5. ugovora o radu sačinjenog 09.01.2015. godine ostaju neizmijenjene, da su dva uzastopna ugovora o radu zaključena u neradne dane, odnosno državne praznike tj. 01.01.2016. godine i 01.03.2016. godine, da su oba ugovora protokolirana u neradne dane, državne praznike i ovjerena pečatom škole na iste datume, da je Uvjerenje Porezne ispostave Bihać na koje se poziva tužiteljica kod dokazivanja rada u kontinuitetu tužiteljici izdano u svrhu regulisanja konkursne procedure, te da se u druge svrhe ne može koristiti, da je ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2016. godine sklopljen na šezdeset dana –profesor matematike, a da je sljedeći ugovor kojeg navodi tužiteljica ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.09.2016. godine do okončanja konkursne procedure, a najduže šest mjeseci – profesor matematike, administrator fb i web stranice škole, po čemu se vidi da nema kontinuiteta prema sklopljenim ugovorima o radu u školi (01.05.-01.09.2016.godine), te da sa tužiteljicom nije trebao biti sklopljen ugovor o radu na određeno vrijeme od 30.06.2017. godine do 31.08.2017. godine, za vrijeme godišnjeg odmora u obrazovnim institucijama, jer činjenica da je tužiteljica možda imala učenike na popravnom ispitu nije opravdana jer postoji stalno zaposlena profesorica matematike u školi koja je mogla preuzeti obaveze tužiteljice na popravnom ispitu, te da smatra da je tužbeni zahtjev neosnovan, pa predlaže da se isti kao takav u cijelosti odbije.

Na pripremnom ročištu ,održanom dana 06.03.2019 godine , punomoćnik tužiteljice navodi da je tužiteljica kod tužene bila zaposlena u kontinuitetu najmanje tri godine, pa da su temeljem toga bile ispunjene zakonske pretpostavke da ugovor o radu ,koji je tužiteljica imala zaključen sa tuženim, preraste u ugovor o radu na neodređeno vrijeme, da ove činjenice proizlaze kako iz odredaba ranije važećeg Zakona o radu, tako i iz odredaba novog trenutno važećeg Zakona o radu, a prema kojem se prekid do 60 dana između dva ugovora o radu na određeno vrijeme ne smatra prekidom radnog odnosa, da će tužiteljica u toku ovog postupka materijalnim dokazima, naročito Uvjerenjem iz evidencija Porezne uprave, te ugovorima o radu, dokazati da je tužiteljica bila zaposlena u kontinuitetu kod tuženog najmanje tri godine,te da je njezin radno –pravni status morao biti ozvaničen zaključenjem ugovora o radu na neodređeno vrijeme, da je zaključenje takvog ugovora bila zakonska obaveza tužene u skladu sa odredbama Zakona o radu, da Zakon o radu predstavlja okvirni pravni propis vezan za radnopravni status i radnopravne odnose i da svi drugi akti,zakonski ili podzakonski, moraju biti u skladu sa odredbama Zakona o radu , da u tom pogledu lex specialis može propisati samo povoljnije uvjete za radnika u odnosu na one koje propisuje Zakon o radu , a nikako nepovoljnije , da je tužena, umjesto da postupi po važećim odredbama Zakona o radu, donijela odluku o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme, čime je prekršila odredbe Zakona o radu.

Na istom pripremnom ročištu zakonski zastupnik tužene v.d. direktor S. J. navodi da tužena ostaje pri odgovoru na tužbu i smatra da je Zakon o srednjem obrazovanju („Sl. glasnik USK“, broj 17/12) lex specialis zakon u kojem se definišu zapošljavanja i njihov radni angažman isključivo na osnovu javnog konkursa, da su dva ugovora, koja su zaključena u ne radnim danima odnosno na dan državnog praznika, a to je ugovor koji je zaključen 01.01.2016. godine i ugovor koji je zaključen 01.03.2016. godine, sporna jer su uredno protokolirana u ne radnim danima, kada tužena nije radila, da su to uradili tadašnji direktor škole tužene i sekretar škole, koja je majka tužiteljice , da je u pitanju jedan klasični oblik nepotizma, a i da nije to urađeno, da opet

smatra da je Zakon o srednjem obrazovanju jasno definisao kroz tri člana da se ugovor na neodređeno vrijeme isključivo sklapa na osnovu javnog konkursa kojeg raspisuje Školski odbor škole.

U dokaznom postupku na glavnoj raspravi izvedeni su sljedeći dokazi: Uvjerenje Porezne ispostave Bihać broj 13-1/1-15-52-820-1/18 D.I. od 25.06.2018. godine, Obavijest-zahhtjev za preinaku ugovora o radu od dana 25.06.2018. godine, Odluka o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme broj 1323/18 od 29.06.2018. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 09.01.2015. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 31.08.2015. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 29.10.2015. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.01.2016. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.03.2016. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 01.09.2016. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 02.03.2017. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 30.06.2017. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 04.09.2017. godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 31.10.2017.godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 30.01.2018.godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 19.02.2018.godine, Ugovor o radu na određeno vrijeme od 02.04.2018.godine, Aneks ugovora o radu broj 365/15 od 30.04.2015. godine, Upit Federalnom ministarstvu rada i socijalne politike Sarajevo broj 877/18 od 14.05.2018.godine, Odgovor Federalnog ministarstva rada i socijalne politike Sarajevo broj 03-34/11-1359/18AG od 07.06.2018.godine, Upozorenje Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK broj 10-34-1870-1/19 od 12.02.2019.godine, Pravilnik o odgoju i obrazovanju, praćenju i ocjenjivanu djece sa poteškoćama u razvoju USK-a, nalaz i mišljenje vještaka Dervišević Jasminka, dopuna nalaza istog vještaka od 01.10.2019 godine, koji vještak je usmeno saslušan na glavnoj raspravi , zatim su tužiteljica i zakonski zastupnik tužene v.d. direktor A. F. saslušani u svojstvu parničnih stranaka, te je saslušan i svjedok A. J..

Ocjenom izvedenih dokaza, kako svakog posebno, tako i svih dokaza zajedno, utvrđeno je slijedeće činjenično stanje:

Uvidom i čitanjem Uvjerenja Porezne uprave FBiH, Kantonalnog poreznog ureda Bihać, Porezne ispostave Bihać broj 13-1/1-15-52-820-1/18 D.I. od 25.06.2018. godine, utvrđeno je da su uvidom u službenu evidenciju Porezne ispostave Bihać i bazu podataka Jedinog sistema koja je u nadležnosti Porezne uprave FBiH od 01.01.2011 godine za tužiteljicu utvrđeni podaci o radnopravnom statusu kod tužene , odnosno da je tužiteljica bila uposlenik tužene gdje je ustanovljen početak osiguranja od 01.12.2013. godine, a prestanak osiguranja 17.01.2014. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme , zatim od 27.01.2014. godine do 26.03.2014. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, zatim od 27.03.2014. godine do 21.07.2014. godine , 8 sati radno dnevno radno vrijeme, VSS, zatim od 15.09.2014. godine do 24.10.2014. godine, 1 sat i 36 minuta dnevno radno vrijeme, zatim radnopravni status kod JU „Prekounje Bihać“ od 21.10.2014. godine do 21.12.2014. godine, 3 sata i 38 minuta dnevno radno vrijeme, pa opet kod JU „Gimnazija Bihać“ od 27.10.2014. godine do 31.12.2014. godine, 4 sata i 22 minute dnevno radno vrijeme, VSS, zatim opet radnopravni status kod tužene od 01.01.2015. godine do 30.04.2015. godine, 4 sata dnevno radno vrijeme, zatim početak osiguranja kod tužene od 01.05.2015. godine i kraj osiguranja na dan 15.08.2016. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 01.09.2016. godine i kraj osigurana na dan 28.02.2017. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 01.03.2017. godine i kraj osiguranja na dan 30.06.2017. godine, 5 sati i 12 minuta dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 01.07.2017. godine i kraj osiguranja 31.08.2017. godine, 5 sati i 12 minuta dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 04.09.2017. godine i kraj osiguranja na dan 31.10.2017. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 01.11.2017. godine i kraj osiguranja na dan 31.12.2017. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 30.01.2018. godine i kraj osiguranja na dan 15.02.2018. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, VSS, početak osiguranja kod tužene od 19.02.2018. godine i kraj osiguranja na dan 18.04.2018. godine i početak osiguranja kod tužene od 19.04.2018. godine, 8 sati dnevno radno vrijeme, VSS, koje je i dalje aktivno, te da je ovo uvjerenje izdano

na zahtjev tužiteljice u svrhu regulisanja konkursne procedure i da se u druge svrhe ne može upotrijebiti.

Uvidom i čitanjem Obavijesti-zahjteva za preinaku ugovora o radu od 25.06.2018. godine utvrđeno je da je isti zahtjev podnesen od strane tužiteljice Školskom odboru JU „Mješovita srednja škola B.“, te da navedenim zahtjevom tužiteljica obavještava Školski odbor tužene o podnošenju Zahjteva organu rukovođenja za preinaku Ugovora o radu, s obzirom da je ista ostvarila uvjete navedene u članu 22. stav 4. Zakona o radu.

Uvidom i čitanjem Odluke o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme broj 1323/18 od 29.06.2018. godine utvrđeno je da je tužiteljici, koja je obavljala poslove asistent u nastavi na određeno vrijeme sa punim radnim vremenom, istekao ugovor o radu na određeno vrijeme, te da tužiteljici radni odnos prestaje 30.06.2018. godine. Navedenu odluku je potpisao v.d. direktor tužene J. S..

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 09.01.2015. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme a najduže 6 mjeseci, da zaposlenik počinje raditi kod tužene od 09.01.2015. godine i to na poslovima profesora matematike i informatike i to u nepunom radnom vremenu od 20 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Aneksa ugovora o radu broj 365/15 od 30.04.2015. godine utvrđeno je da je isti zaključen između tužiteljice i tužene na način da se ovim aneksom dopunjuje član 5. osnovnog Ugovora o radu sačinjen dana 09.01.2015. godine između istih stranaka, a da se aneks sačinjava jer je došlo do promjene za normu sati iz predmeta matematika i informatika, te se član 5. osnovnog Ugovora dopunjuje tako što se dodaje novi stav koji glasi: „ Zaposlenik J. J., profesor matematike i informatike obavljat će poslove u punom radnom vremenu od 40 (četrdeset) sati sedmično. Ovaj angažman imenovanog zaposlenika trajat će od 01.05.2015. godine do povratka radnika sa bolovanja, a najduže 6 (šest) mjeseci.“

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 31.08.2015. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to na 60 dana, da zaposlenik počinje raditi kod tužene od 01.09.2015. godine i to na poslovima asistenta u nastavi i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 29.10.2015. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to na 60 dana, da zaposlenik počinje raditi kod tužene počev od 01.11.2015. godine i to na poslovima asistenta u nastavi i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.01.2016. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to na 60 dana, da zaposlenik počinje raditi od 01.01.2016. godine i to na poslovima profesora matematike i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.03.2016. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to na 60 dana, da zaposlenik počinje raditi od 01.03.2016. godine i to na poslovima profesora matematike i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.09.2016. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do okončanja konkursne procedure, a najduže šest mjeseci, da zaposlenik počinje raditi od 01.09.2016.. godine i to na poslovima profesora matematike i administratora fb i web stranice škole i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 02.03.2017. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do okončanja konkursne procedure, a najduže do 30.06.2017. godine, da zaposlenik počinje raditi od 01.03.2017. godine i to na poslovima profesora matematike i to u nepunom radnom vremenu od 26 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 30.06.2017. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do 31.08.2017.godine, da zaposlenik počinje raditi od 01.07.2017. godine i to na poslovima profesora matematike i to u nepunom radnom vremenu od 26 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 04.09.2017. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do okončanja konkursne procedure, a najduže dva mjeseca, da zaposlenik počinje raditi od 04.09.2017. godine i to na poslovima ličnog asistenta u nastavi i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 31.10.2017. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do okončanja konkursne procedure, a najduže dva mjeseca, da zaposlenik počinje raditi od 01.11.2017. godine i to na poslovima ličnog asistenta u nastavi i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 30.01.2018. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do 15.02.2018, da zaposlenik počinje raditi od 30.01.2018. godine i to na poslovima ličnog asistenta u nastavi i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 19.02.2018. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme i to do okončanja usaglašavanja Odluke o priznatom broju izvršilaca, a najduže dva mjeseca, da zaposlenik počinje raditi od 19.02.2018. godine i to na poslovima ličnog asistenta u nastavi i to u punom radnom vremenu od 40 sati sedmično.

Uvidom i čitanjem Ugovora o radu na određeno vrijeme radi usklađivanja sa zakonom br. 696/18 od 02.04.2018. godine utvrđeno je da je ugovor zaključen između tužene kao poslodavca i tužiteljice kao zaposlenika, da je ugovor zaključen na određeno vrijeme do usklađivanja Odluke o broju izvršilaca, a najduže do 19.04.2018.godine, da je zaposlenik počeo sa radom 02.04.2018. godine na osnovu Ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenog 19.02.2018.godine, te da će zaposlenik obavljati poslove asistenta u nastavi u skladu sa važećim Pedagoškim standardima i normativima za srednje obrazovanje i Pravilnikom o odgoju, obrazovanju, praćenju i ocjenjivanju djece s teškoćama u razvoju, a ti poslovi obuhvataju: pomoć u učenju, komunikaciji i socijalnoj uključenosti, pomoć u kretanju, pomoć u obavljanju školskih aktivnosti i zadataka.

Uvidom i čitanjem Upita tužene broj 877/18 od 14.05.2018. godine, dostavljeno Federalnom Ministarstvu rada i socijalne politike Sarajevo, utvrđeno je da se tužena ovim aktom obratila Federalnom Ministarstvu rada i socijalne politike Sarajevo s upitom vezanim za zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme na osnovu zahtjeva tužiteljice, odnosno sa upitom da li postoji zakonski osnov da se prevede Ugovor o radu na neodređeno vrijeme s obzirom da tužiteljica ima Ugovor o radu na određeno vrijeme do 30.06.2018. godine, a da sa navedenim ugovorom ista prelazi 3 godine radnog staža kod jednog poslodavca.

Uvidom i čitanjem Odgovora Federalnog Ministarstva rada i socijalne politike Sarajevo broj 03-34/11-1359/18AG od 07.06.2018. godine utvrđeno je da se navedeno Ministarstvo očitovalo po Upitu tužene na način da je navelo da je odredbom čl.22. stav 3. Zakona o radu propisano da se ugovor o radu ne može zaključiti za period duži od tri godine, dok je u stavu 4.

propisano da ako radnik izričito ili prećutno obnovi ugovor o radu na određeno vrijeme sa istim poslodavcem, odnosno izričito ili prećutno zaključi sa istim poslodavcem uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme na period duži od tri godine bez prekida, takav ugovor smatrat će se ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, da je odredbom člana 23. točka g) zakona propisano da se prekidom ugovora o radu iz člana 22. stav 4. Zakona ne smatra vremenski period do 60 dana između ugovora o radu sa istim poslodavcem, osim ako kolektivnim ugovorom nije utvrđen duži vremenski period, da se vrijeme trajanja ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenog prije stupanja na snagu pomenutog Zakona o radu, uračunava u ukupno trajanje radnog odnosa, pod uvjetom da prije stupanja na snagu ovog zakona nije bilo prekida dužih od 15 dana između ugovora o radu sa istim poslodavcem, zato što se u smislu ranijeg Zakona o radu („Službene novine FBiH“ br. 43/99, 32/00 i 29/03) prekidom između uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme nije smatrao prekid od 15 dana, da s tim u vezi, a u smislu vremenskog perioda koji se ne smatra prekidom između ugovora o radu na određeno vrijeme kod istog poslodavca, vremenski period od najmanje 60 dana može se primjenjivati samo od dana stupanja na snagu novog Zakona o radu, a ne i retroaktivno, tako da, shodno navedenom, ukoliko je radni odnos na osnovu uzastopno zaključenih ugovora o radu na određeno vrijeme sa istim poslodavcem, trajao duže od tri godine bez prekida dužih od zakonom propisanih, smatrat će se da je zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme, da, imajući u vidu periode zaključivanja uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme, a koji su navedeni u navedenom upitu tužene, ističe se da stavljanje van snage Zakona o radu („Službene novine FBiH“ broj 62/15), koji je stupio na snagu 20.08.2015. godine nije od uticaja u konkretnom slučaju iz razloga što je Zakon o radu u identičnom tekstu stupio na snagu i 14.04.2016. godine objavom u „Službenim novinama Federacije BiH“ broj 26/16, te su u primjeni svi instituti i pravna rješenja koji su bili predviđeni i Zakonom o radu iz 2015. godine.

Uvidom i čitanjem Upozorenja Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK-a broj 10-34-1870-1/19 od 12.02.2019. godine, dostavljeno predškolskim ustanovama, osnovnim i srednjim školama USK-a, utvrđeno je da se navedeno Ministarstvo očitovalo o velikom broju upita u vezi sa stjecanjem prava na zaključenje ugovora o radu na neodređeno radno vrijeme sa uposlenicima koji imaju više uzastopnih ugovora na određeno radno vrijeme, da u vezi sa navedenim Ministarstvo upozorava da je postupak upošljavanja svih uposlenika u predškolskim ustanovama, osnovnim i srednjim školama, propisan Zakonom o predškolstvu („Službeni glasnik USK“, br. 3/97), Zakonom o osnovnom i općem srednjem odgoju i obrazovanju („Službeni glasnik USK“, br. 5/04), Zakonom o srednjem obrazovanju („Službeni glasnik USK“, br. 17/12), Kolektivnim ugovorom za djelatnost predškolskog i osnovnog obrazovanja i odgoja za teritorij USK-a („Službeni glasnik USK“, br. 4/18), Kolektivnog ugovora za djelatnost srednjeg obrazovanja za teritorij Unsko-sanskog kantona („Službeni glasnik USK“, br. 4/18), Pravilnikom sa kriterijima o bodovanju kandidata za prijem u radni odnos u odgojno-obrazovnim ustanovama USK-a („Službeni glasnik USK“, br. 7/17), Pravilnicima o radu školskih ustanova, kao i Zakonom o radu („Službene novine FBiH“, br.26/16 i 89/18), da iz citiranih zakona, Pravilnika i Kolektivnih ugovora proizlazi da se ugovor o radu na neodređeno radno vrijeme u školama može zaključiti isključivo na osnovu provedene procedure javnog konkursa izuzev u slučajevima kada se nastavnici, stručni i drugi saradnici i drugi uposlenici upošljavaju preuzimanjem iz drugih škola sa spiska uposlenika za čijim je radom djelomično ili potpuno prestala potreba, da su Pravilnikom o definiranju kriterija za proglašavanje uposlenika/ca za čijim je radom djelomično ili potpuno prestala potreba, te uvjetima preuzimanja uposlenika/ ca iz jedne škole u drugu („Službeni glasnik USK“, br. 9/14 i 12/14) utvrđeni kriteriji za proglašavanje uposlenika za čijim je radom djelimično ili potpuno prestala potreba, te uvjeti preuzimanja zaposlenika iz jedne u drugu školu, utvrđene su i procedure i uvjeti za iskazivanje prestanka potrebe za uposlenicima u predškolskim ustanovama, osnovnim i srednjim školama kao javnim ustanovama na području USK-a koji imaju zaključen ugovor o radu na neodređeno radno vrijeme (puno/nepuno radno vrijeme) i imaju položen stručni ispit a u skladu sa navedenim pozitivnim propisima, da se u skladu sa navedenim Pravilnikom zbrinjavaju samo

uposlenici koji imaju ugovor o radu na neodređeno radno vrijeme, a isti je zaključen na osnovu javnog konkursa, da je Zakonom o predškolsstvu, osnovnom i općem srednjem odgoju i obrazovanju i srednjem obrazovanju, Kolektivnim ugovorom za djelatnost predškolskog i osnovnog obrazovanja i odgoja i Kolektivnim ugovorom za djelatnost srednjeg obrazovanja za teritorij Unsko-sanskog kantona i Pravilnicima propisano isključivo zapošljavane na osnovu javnog konkursa, te da se u ovom slučaju primjenjuje pravilo *lex specialis derogat legi generali*, da po ovoj doktrini zakon kojim se uređuje određena oblast ima prvenstvo u primjeni u odnosu na zakon koji reguliše samo opća pitanja, da Zakon o radu, kao opći zakon, također propisuje obavezu upošljavanja putem javnog konkursa u javnim ustanovama, te da uposlenici koji su bez provedene procedure javnog konkursa angažirani više puta ugovorima na određeno radno vrijeme, ne mogu na osnovu takvih ugovora biti uposleni na neodređeno radno vrijeme, odnosno škola ne može zaključiti ugovor o radu na neodređeno radno vrijeme na bilo koji način, osim na način propisan ranije navedenim propisima, a to je upošljavanje na osnovu javnog konkursa.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Dervišević Jasminka od 15.04.2019. godine proizlazi da bi tužiteljica da je obavljala poslove i radne zadatke profesora kod tužene u vremenskom periodu od 01.07.2018.godine pa do 15.04.2019. godine po osnovu neto plata ostvarila iznos od 6.844,06 KM, gdje od toga, za vremenski period od 01.07.2018. godine do 31.12.2018. godine iznos od 4.104,90 KM i za vremenski period od 01.01.2019.godine do 15.04.2019. godine iznos od 2.739,16 KM, da tužiteljici na iznose manje obračunatih i isplaćenih plata, pripadaju obaveze na ime doprinosa iz plaće i doprinosa na plaću za PIO u ukupnom iznosu od 2.166,14 KM (iznos od 1.601,09 KM na ime doprinosa PIO iz plaće i iznos od 565,05 KM na ime doprinosa za PIO na plaće), da bi tužiteljica, kada bi se izvršila primjena člana 43. Kolektivnog ugovora za djelatnost srednjeg obrazovanja, za vremenski period od 01.07.2018.godine pa do 15.04.2019. godine, po osnovu naknada za ishranu-topli obrok, ostvarila iznos od 2.089,37 KM, gdje od toga, za vremenski period od 01.07.2018. godine do 31.12.2018.godine iznos od 1.323,75 KM i za vremenski period od 01.01.2019.godine do 15.04.2019. godine iznos od 765,62 KM, a kada bi se izvršila primjena obračuna visine naknade za ishranu-topli obrok, tada bi tužiteljica za vremenski period od 01.07.2018. godine pa do 15.04.2019. godine po osnovu naknada za ishranu- topli obrok ostvarila iznos od 1.755,07 KM, gdje od toga, za vremenski period od 01.07.2018. godine do 31.12.2018. godine iznos od 1.111,95 KM i za vremenski period od 01.01.2019. godine do 15.04.2019. godine iznos od 643,12 KM. Vještak je usmeno na glavnoj raspravi dana 25.09.2019 godine pojasnio svoj nalaz i mišljenje , nakon čega je punomoćnik tužiteljice prigovorio istom mišljenju i to u pogledu koeficijenta temeljem kojeg je vještak vršio obračun plaća , navodeći da je odredbom čl. 30. Kolektivnog ugovora za djelatnost srednjeg obrazovanja za teritorij USK propisano da se koeficijent platnog razreda utvrđuje u odnosu na poslove – zvanje i stepen stručne spreme, da imajući u vidu da je tužiteljica obavljala poslove profesora – nastavnika i da je imala VII stepen stručne spreme, shodno navedenom Kolektivnom ugovoru, proizlazi da je koeficijent temeljem kojega je trebao biti vršen obračun plate 3,50, te da u tom pogledu predlaže da vještak dopuni nalaz i mišljenje na način da vještak izvrši obračun plate koristeći koeficijent 3,50, kojem prijedlogu dopune nalaza se tužena nije protivila , pa je sud raspravnim rješenjem odredio da vještak izvrši dopunu svog nalaza i mišljenja na način da izvrši obračun plate koristeći koeficijent 3,50 a imajući pri tom u vidu Odluku Vlade USK br. 03-017-407/2019 od 16.05.2019. godine, te akt Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK br. 10-14-10507-1/19 od 19.09.2019. godine.

Vještak je dopunio svoj nalaz i mišljenje i isti dostavio sudu dana 01.10.2019 godine, nakon čega je sud istu dopunu dostavio strankama u sporu.

Čitanjem Dopune nalaza istog vještaka od 01.10.2019. godine utvrđeno je da bi tužiteljici , primjenom donesenih Odluka Vlade USK-a Bihać broj 03-017-407/2019 od 16.05.2019. godine, te akta Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta USK-a broj 10-14-10507-1/19 od 19.09.2019. godine , da je obavljala poslove i radne zadatke, pripadala plata za

vremenski period od 01.07.2018.godine do 30.09.2019. godine u ukupnom iznosu od 14.647,90 KM, gdje od toga, za vremenski period od 01.07.2018. godine do 31.12.2018. godine iznos od 5.941,84 KM i za vremenski period od 01.07.2018. godine do 31.12.2018. godine iznos od 5.941,84 KM i za vremenski period od 01.01.2019. godine do 30.09.2019. godine iznos od 8.706,06 KM, da tužiteljici, u vremenskom periodu od 01.07.2018. godine do 30.09.2019. godine na ime doprinosa iz plaće za PIO i doprinosa na plaću za PIO pripadaju obaveze doprinosa u ukupnom iznosu od 4.882,43 KM (za doprinose iz plaće za PIO iznos od 3.608,80 KM i doprinose na plaću za PIO iznos od 1.273,63 KM), da bi tužiteljici, kada bi se vršila primjena za obračuna naknade za topli obrok u visini od 25% od prosječno isplaćene plate u FBiH, za vremenski period od 01.07.2018. godine do 30.09.2019. godine ,pripadala naknada u iznosu od 3.195,50 KM, te da bi tužiteljici, kada bi se vršila primjena za obračun naknade za topli obrok u visini od 1% od prosječno isplaćene plate u FBiH, za vremenski period od 01.07.2018. godine do 30.09.2019. godine pripadala naknada u iznosu od 2.684,22 KM.

Tužiteljica je pismenim podneskom , koji je predala u spis na nastavku glavne rasprave od 29.10.2019 godine , u skladu sa dopunom nalaza i mišljenja vještaka od 01.10.2019 godine , konačno opredijelila tužbeni zahtjev koji glasi:

“ **Utvrđuje se** da je radni odnos tužiteljice J. B. iz B., kojeg je zasnovala temeljem zaključenih Ugovora o radu na određeno vrijeme sa tuženom JU „Mješovita srednja škola“ B. ,temeljem odredbe čl. 22. Zakona o radu FBiH, prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme, pa je tužena dužna nakon pravosnažnosti ove presude donijeti Rješenje o prijemu tužiteljice u stalni radni odnos.

Utvrđuje se da je nezakonita Odluka o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme JU „Mješovita srednja škola“ B. broj 1323/18 od 29.06.2018. godine.

Nalaze se tuženoj JU „Mješovita srednja škola „ B. da tužiteljicu J. B. vrati na posao i to na poslove na kojima je radila, odnosno profesor matematike i informatike ili druge odgovarajuće poslove u okvirima stručne spremlje tužiteljice, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja ove presude.

Obavezuje se tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. po osnovu naknade plate isplati kako slijedi:

-na ime naknade za neisplaćenu platu za juli 2018. godine iznos od 959,94 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2018.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za august 2018. godine iznos od 965,42 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2018.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za septembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2018.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za oktobar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2018.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za novembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2018.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za decembar 2018. godine iznos od 1.004,12 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za januar 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za februar 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za mart 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za april 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za maj 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za juni 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za juli 2019. godine iznos od 966,32 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za august 2019. godine iznos od 970,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2019.godine do isplate;

-na ime naknade za neisplaćenu platu za septembar 2019. godine iznos od 970,91 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2019.godine do isplate, kao i naknade neisplaćenih plaća od mjeseca oktobra 2019. godine do pravosnažnosti ove odluke sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30. u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. uplati pripadajuće doprinose za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje za period od 01.07.2018. godine pa do 30.09.2019. godine u iznosu od 4.882,43 KM, kao i da uplati doprinose za penzijsko-invalidsko i zdravstveno osiguranje za period od 01.10.2018. godine pa do pravosnažnosti presude i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici J. B. isplati naknadu na ime toplog obroka za period od 01.07.2018. godine pa do 30.09.2019. godine u iznosu od 3.195,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 30.09.2019. godine pa do isplate, i to sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužena JU „Mješovita srednja škola“ B. da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude“.

Imenovani vještak je na nastavku glavne rasprave dana 29.10.2019 godine usmeno obrazložio navedenu dopunu nalaza i mišljenja , nakon čega se tužena protivila preinaci tužbenog zahtjeva , navodeći da je tužiteljica tužbenim zahtjevom tražila naknadu na ime neisplaćenih plaća, poreze i doprinose a ne i naknadu po osnovu neisplaćenog toplog obroka.

Tužiteljica J. B. je u svom iskazu, datog u svojstvu parnične stranke , navela da je krajem decembra 2014. godine prvi put počela raditi kod tužene na poslovima profesora matematike, a nekad i kao asistent u nastavi, da je asistent u nastavi ustvari profesor, tačnije certificirani profesor koji pomaže, na različite načine, u radu sa djecom koja imaju teškoće u razvoju, sve ovisno o potrebi djeteta, da je kod tužene radila sve do kraja juna 2018. godine kada joj je raskinut ugovor o radu i da je sve vrijeme bila zaposlena kod tuženog po ugovoru o radu na određeno vrijeme koji nije bio duži od 60 dana, osim u slučaju kada je Ministarstvo odobrilo zahtjev za raspisivanje konkursa i da je tada zapošljavana preko konkursa, da potpisivanje i datiranje ugovora o radu ne ovisi o njoj, nego o poslodavcu, pa ako ugovor ističe npr. 01.03. taj dan treba da se produži ugovor, ukoliko se isti produžava ili da joj se da otkaz s obzirom da je takva tehnologija u školi, da je, od kad je zaposlena kod tužene od 2014. godine pa do otkaza ugovora o radu 2018. godine kontinuirano zaključivala ugovore o radu na određeno vrijeme sa tuženom, da joj je poznato da je koeficijent platnog razreda profesora 3,5, te da ima sedmi stepen obrazovanja.

Tužena nije prigovorila iskazu tužiteljice , pa iskaz iste sud u prihvata, osim u dijelu u kojem navodi da je od 2014. godine pa do otkaza ugovora o radu 2018. godine sa tuženom kontinuirano zaključivala ugovore o radu na određeno vrijeme, budući da je iskaz tužiteljice u ovom dijelu suprotan materijalnim ispravama .Ovo stoga što između dva ugovora i to između ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.03.2016 godine , koji je zaključen na određeno vrijeme – 60 dana sa početkom rada od 01.03.2016 godine (isti ugovor istekao 01.05.2016 godine) i ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.09.2016 godine , koji je zaključen na određeno vrijeme – do okončanja konkursne procedure a najduže šest mjeseci, sa početkom rada od 01.09.2016 godine , nema kontinuiteta , odnosno ima prekid ugovora o radu na određeno vrijeme sa istim poslodavcem ,odnosno tuženom u trajanju od 01.05.2016 godine do 01.09.2016 godine (četiri mjeseca prekida).

Zakonski zastupnik tužene, A. F. u svom iskazu, dat u svojstvu parnične stranke, navodi da joj je poznato da je tužiteljica radila kod tužene okvirno, u kontinuitetu 4 godine na poslovima profesora matematike i asistenta za djecu sa posebnim potrebama, da je platni razred profesora sa sedmim stepenom stručne sprema i to početni 3,5, koji se u skladu sa stažom provedenim na radu povećava, što je istaknuto u granskom kolektivnom ugovoru.

Tužiteljica nije prigovorila iskazu zakonskog zastupnika tužene, pa iskaz istog sud prihvata osim u dijelu u kojem navodi da je tužiteljica kod tužene u kontinuitetu radila 4 godine na poslovima profesora matematike i asistenta za djecu sa posebnim potrebama, budući da je iskaz iste u ovom dijelu suprotan izvedenim materijalnim dokazima.

Svjedok A. J. navodi da joj je tužiteljica kćerka, te da se proces nastave ne prekida sa subotom i nedjeljom, a da, konkretno vezano za dva ugovora koja su zaključena dana 01.01.2016. godine i 01.03.2016. godine, isti ugovori su isticali na navedene datume i da se taj dan samo produžava ugovor, a ako se ne produžava, na isti dan se i otkazuje.

Sud je cijenio iskaz ovog svjedoka kao tačan, a budući da stranke nisu imale primjedbi na iskaz ovog svjedoka, sud isti kao takav prihvata.

Slijedom provedenog dokaznog postupka sud zaključuje da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovan iz slijedećih razloga:

Među strankama je nesporno da su tužiteljica kao zaposlenik i tužena kao poslodavac zaključili ugovore o radu na određeno vrijeme od 09.01.2015. godine, 31.08.2015.godine, 29.10.2015. godine, 01.01.2016. godine, 01.03.2016. godine, 01.09.2016. godine, 02.03.2017. godine, 30.06.2017. godine, 04.09.2017. godine, 19.02.2018. godine, te od 02.04.2018. godine. Iz označenih ugovora proizlazi da je tužiteljica kod tužene radila na poslovima bilo kao profesor matematike, bilo kao asistent u nastavi, bilo na puno radno vrijeme, bilo na nepuno radno vrijeme, što među strankama nije sporno.

Sporno je da li je Odluka tužene o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme br. ... od 29.06.2018 godine, kojom odlukom je tužiteljici koja je kod tužene obavljala poslove asistenta u nastavi na određeno vrijeme, istekao ugovor o radu na određeno vrijeme br. 696/18 od 04.04.2018 godine, te da tužiteljici prestaje radni odnos sa danom 30.06.2018 godine, budući da tužiteljica tvrdi da je kod tužene radila u kontinuitetu na osnovu zaključenih ugovora o radu na određeno vrijeme od 2014 godine do 2018 godine, odnosno da u njenom radnom odnosu sa tuženom nije dolazilo do prekida rada, te da se temeljem Zakona o radu ima smatrati da sa tuženom ima ugovor o radu na neodređeno vrijeme i da je stoga navedena odluka o prestanku ugovora o radu nezakonita, dok tužena tvrdi da je navedena odluka o prestanku ugovora o radu zakonita i da tužiteljica u kontinuitetu nije radila kod tužene, odnosno da je bilo prekida ugovora o radu, odnosno da odluku o tome prepušta sudu.

Članom 22. st. 1. Zakona o radu propisano je da se ugovor o radu zaključuje na neodređeno vrijeme i na određeno vrijeme, dok je čl. 20a. Zakona o radu („Službene novine FBiH“, br. 26/16 i 89/18) propisano da se radni odnos zasniva zaključivanjem ugovora o radu, a nakon provođenja procedure prijema propisane pravilnikom o radu poslodavca (st.1.), te da u zavodima, agencijama, direkcijama i upravnim organizacijama pod drugim nazivom, pravnim osobama sa javnim ovlaštenjima na teritoriju FBiH (u dalem tekstu: Federacija), kao i u javnim ustanovama i javnim poduzećima čiji je osnivač Federacija, kanton, grad ili općina, te u kospodarskim društvima u kojima Federacija, kanton, grad ili općina sudjeluje sa više od 50% ukupnog kapitala, prijem u radni odnos se vrši nakon provedene procedure obveznog javnog oglašavanja za prijem u radni odnos (st.2.).

Članom 22. stav 4. Zakona o radu FBiH propisano je: „Ako radnik izričito ili prećutno obnovi ugovor o radu na određeno vrijeme sa istim poslodavcem, odnosno izričito ili prećutno zaključi s istim poslodavcem uzastopne ugovore o radu na određeno vrijeme na period duži od tri godine bez prekida, takav ugovor smatrat će se ugovorom o radu na neodređeno vrijeme.“

Članom 23. st. 1. tačka g. Zakona o radu FBiH propisano je: „Prekidom ugovora o radu iz člana 22. stav 4. ovoga zakona ne smatraju se prekidi nastali zbog: ... vremenskog perioda do

60 dana između ugovora o radu sa istim poslodavcem, osim ako kolektivnim ugovorom nije utvrđen duži vremenski period.“

Članom 94. stav 1. točka g. Zakona o radu propisano je da ugovor o radu prestaje istekom vremena na koje je zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme.

Članom 116. stav 2. Zakona o srednjem obrazovanju (Službeni glasnik USK-a broj: 17/12) propisano je: „Nastavnici/e, stručni/e i drugi saradnici/e i drugi uposlenici/e upošljavaju se preuzimanjem nastavnika/ca, stručnih saradnika/ca i drugih uposlenika/ca iz drugih škola sa spiska uposlenika/ca za čijim je radom djelomično ili potpuno prestala potreba za osnovne i srednje škole koji se vodi u Ministarstvu, odnosno, na osnovu javnog konkursa koji raspisuje školski odbor..” dok je u stavu 7. propisano: “Ukoliko u srednjoj školi kao javnoj ustanovi postoji upražnjeno radno mjesto, škola je dužna prvo preuzeti lice sa spiska uposlenika/ca za čijim je radom djelomično ili potpuno prestala potreba iz stava (1) ovog člana, koje ispunjava sve opće i posebne uvjete za to radno mjesto.”, a u stavu 8. : “ Ukoliko se popunjavanje upražnjelog radnog mjesta u skladu sa stavom (2) ovog člana ne može realizirati, upražnjeno mjesto se oglašava putem javnog konkursa, koji se provodi u skladu sa procedurama Pravila kojima se regulira upošljavanje.”

Članom 8. Kolektivnog ugovora za djelatnost srednjeg obrazovanja za teritorij USK-a propisano je: „Radni odnos u Ustanovi zasniva se na osnovu javnog konkursa/oglasa, koji se objavljuje u sredstvima javnog informisanja. (st.1.). Za prijem u radni odnos profesora/nastavnika, odgajatelja, stručnih saradnika i saradnika, Ustanova obavezno raspisuje konkurs , a za ostale radnike oglas (st.2.)”.

Članom 1. Pravilnika o definiranju kriterija za proglašavanje uposlenika/ca za čijim je radom djelomično ili potpuno prestala potreba, te uvjetima preuzimanja uposlenika/ ca iz jedne škole u drugu („Službeni glasnik USK“, br. 9/14 i 12/14) utvrđeni su kriteriji za proglašavanje uposlenika za čijim je radom djelimično ili potpuno prestala potreba , te uvjeti preuzimanja zaposlenika iz jedne u drugu školu , utvrđene su i procedure i uvjeti za iskazivanje prestanka potrebe za uposlenicima u predškolskim ustanovama, osnovnim i srednjim školama kao javnim ustanovama na području USK-a koji imaju zaključen ugovor o radu na neodređeno radno vrijeme (puno/nepuno radno vrijeme) i imaju položen stručni ispit a u skladu sa navedenim pozitivnim propisima , te da se u skladu sa navedenim Pravilnikom zbrinjavaju samo uposlenici koji imaju ugovor o radu na neodređeno radno vrijeme, a isti je zaključen na osnovu javnog konkursa.

Imajući u vidu naprijed navedene odredbe citiranih zakona, Kolektivnog ugovora i Pravilnika sud nalazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz čl. 22.st.4. Zakona o radu budući da tužiteljica nije kod tužene kao poslodavca u kontinuitetu duže od tri godine imala zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme jer između dva ugovora na određeno vrijeme i to između ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.03.2016 godine , koji je zaključen na određeno vrijeme – 60 dana sa početkom rada od 01.03.2016 godine (isti ugovor istekao 01.05.2016 godine) i ugovora o radu na određeno vrijeme od 01.09.2016 godine , koji je zaključen na određeno vrijeme – do okončanja konkursne procedure a najduže šest mjeseci, sa početkom rada od 01.09.2016 godine ima prekid duži od 60 dana između ugovora o radu na određeno vrijeme sa istim poslodavcem ,odnosno tuženom u trajanju od 01.05.2016 godine do 01.09.2016 godine (četiri mjeseca prekida), dakle, izvedenim dokazima tužiteljica nije dokazala da je u kontinuitetu sa tuženom kao poslodavcem imala zaključene ugovore o radu na određeno vrijeme na period duži od tri godine bez prekida , pa se takav ugovor o radu na određeno vrijeme ne može smatrati ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, radi čega je , po ocjeni suda, odluka o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme br. 1323/18 od 29.06.2018 godine zakonita , radi čega je i odlučeno kao u stavu 2. izreke ove presude.

Kako je sud utvrdio da je odluka tužene o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme br. 1323/18 od 29.06.2018 godine zakonita, to je neosnovan i tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim traži da se utvrdi da je radni odnos tužiteljice , kojeg je zasnovala temeljem

zaključenih Ugovora o radu na određeno vrijeme sa tuženom ,temeljem odredbe čl. 22. Zakona o radu FBiH, prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme, te da je tužena dužna nakon pravosnažnosti ove presude donijeti Rješenje o prijemu tužiteljice u stalni radni odnos, radi čega je i odlučeno kao u stavu 1. izreke ove presude.

Nadalje, kako je sud utvrdio da je navedena odluka tužene o prestanku ugovora o radu na određeno vrijeme zakonita, to su neosnovani i tužbeni zahtjevi tužiteljice u dijelu kojim traži da se naloži tuženoj da tužiteljicu vrat i na posao i to na poslove na kojima je radila, odnosno profesor matematike i informatike ili druge odgovarajuće poslove u okvirima stručne spremlje tužiteljice, zatim da se tužena obaveže da tužiteljici po osnovu naknade plate za vremenski period od 01.07.2018 godine do 30.09.2019 godine isplati iznos od 14.647,90 KM, da tužiteljici za isti vremenski period na ime doprinosa uplati pripadajuće doprinose za PIO i zdravstveno osiguranje u iznosu od 4.882,43 KM, kao i da uplati doprinose za PIO i zdravstveno osiguranje za period od 01.10.2019 godine pa do pravosnažnosti presude, te u dijelu u kojem traži da se tužena obaveže da tužiteljici na ime naknade toplog obroka za period od 01.07.2018 godine do 30.09.2019 godine isplati iznos od 3.195,50 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2019 godine pa do isplate, radi čega je odlučeno kao u stavu 3., 4., 5. i 6. izreke ove presude.

Tužiteljica je zatražila i naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.573,20 KM a koji se sastoje od takse na tužbu od 80,00 KM i takse na presudu od 80,00 KM, zatim od troškova punomoćnika tužitelja za sastav tužbe 280,80 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 06.03.2019. godine 280,80 KM, za pristup ročištu glavne rasprave od 03.09.2019. godine 280,80 KM, za pristup na nastavak glavne rasprave od 25.09.2019. godine iznos od 140,40 KM, za pristup na nastavak glavne rasprave od 29.10.2019. godine 140,00 KM, za pristup na glavnu raspravu od 22.11.2019. godine iznos od 140,00 KM, te na ime predujma vještačenja 150,00 KM, a koji su obračunati u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, Zakona o izmjenama i dopunama zakona o advokaturi, Zakona o sudskim taksama („Službene novine USK“, broj 10/19), te označenoj vrijednosti spora. U troškove je uračunat 17% na ime PDV za troškove punomoćnika, jer je punomoćnik tužiteljice obveznik ovog poreza. Međutim, kako tužiteljica nije uspjela u sporu, sud je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova postupka u navedenom iznosu , shodno čl. 386. st.1. ZPP, odbio kao neosnovan.

Sudija
Esma Dedić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Bijaću u roku 15 dana od dana prijema presude, a žalba se podnosi putem ovog suda.